

Дзюрдзевич Леся Ярославівна,
студентка економічного факультету
напряму підготовки 6.030601 «Менеджмент»
Подільського державного аграрно-технічного
університету, м. Кам'янець-Подільський
Науковий керівник: доцент Покотильська Н.В.

УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЦТВОМ ПРОДУКЦІЇ РОСЛИННИЦТВА

Сучасний розвиток аграрної сфери національної економіки України вимагає змін в організації виробництва на регіональному та міжнародному рівнях, що є основою для активного формування нового типу економічних відносин між економічними суб'єктами, а також організації нових механізмів сталого розвитку аграрних галузей, зокрема галузі рослинництва в сільськогосподарських підприємствах, реалізації їх економічних інтересів.

Апарат управління є системою взаємозалежних і взаємодіючих ланок (служб, відділів, секторів) і окремих працівників, наділених відповідними повноваженнями і матеріально-технічною базою реалізації управління усіма сторонами діяльності об'єкта задля досягнення поставленої мети.

Основний закон управління — на кожне підприємство як відкриту систему внутрішню та зовнішню середовище справляють різноманітний вплив, як закономірно повторювальний, так і випадковий. Щоб утримати свою цілісність та здатність до функціонування, система управління підприємства повинна відповідати на кожний такий вплив відповідною протидією і саме у відповідний час [1].

Механізм управління будується на таких вихідних, фундаментальних елементах: принципи, цілі, функції і методи управління. Принципи управління - це ті основоположні засади, які притаманні всім компонентам системи управління в процесі її функціонування на всіх етапах її розвитку.

Цілі управління визначають бажаний стан системи управління в майбутньому.

Функції управління - це ті відносно самостійні, спеціалізовані види діяльності, які відокремлюються в процесі розподілу управлінської праці.

Методи управління - конкретні способи досягнення цілей.

Система управління господарством в сучасних умовах повинна відповідати вимогам, логіці і закономірностям соціально-економічного розвитку, бути ефективною і гнучкою. Одним з пріоритетних напрямів перебудови управління, особливо на рівні підприємств, асоціацій та інших господарських об'єднань є вироблення основних теоретичних і методологічних позицій з використанням менеджменту в нашій практиці. Це не механічний процес перенесення досвіду країн з розвинутою ринковою економікою, а творчий пошук нових рішень. Потрібні радикальні і рішучі кроки, сміливість у практичному використанні менеджменту підприємствами АПК [2].

Рослинництво є первинним і основним щаблем сільськогосподарського виробництва. Виробничо-технологічні процеси у рослинництві відрізняються великим різноманіттям і пред'являють специфічні вимоги до виконання сільськогосподарських робіт.

Ефективність і конкурентоспроможність галузей рослинництва визначається витратами і результатами виробництва, які у свою чергу залежать від того, наскільки ефективною є діюча система управління в господарстві. Важливим є вживання заходів,

покладених у зниження витрат, що пов'язані з організацією і виробництвом продукції, її вдосконаленням, обліком та розподілом.

Дедалі стає ефективним використання переваг суспільного поділу праці і впровадження інтенсивних форм організації інноваційних процесів. Формування ефективного механізму сталого розвитку галузі рослинництва стає визначальним чинником сталого рівня конкурентоспроможності національної аграрної економіки в умовах глобалізації [3].

Найважливішими завданнями в галузі рослинництва є розробка й вдосконалення технології обробітку сортів інтенсивного типу; праці з дослідження стійкості рослин до посухи, низьких і високих температур, засолення ґрунту; розробка і впровадження інтегрованих систем захисту рослин від хвороб і шкідників; створення найефективніших форм добрив; меліорація земель; розробка високомеханізованих способів обробітку сільськогосподарських культур.

Особливості функціонування, як аграрного менеджменту, так і особливості управління виробництвом продукції рослинництва, повинні творчо застосовуватися керівниками та підприємцями в сучасних умовах господарювання, оскільки їх врахування та використання є необхідною передумовою ефективного ведення аграрного виробництва. Саме такий підхід дасть змогу уникнути помилок і надмірних витрат.

Отже сучасний етап розвитку управління виробничих відносин у галузі рослинництва вимагає розробки дієвих механізмів і підходів, які б дали змогу підвищити ефективність виробництва, створити сприятливі інвестиційні умови, забезпечити конкурентоспроможність на споживчому ринку.

Список використаних джерел

1. Волкогонова О.Д. Стратегічний менеджмент: підручник / О.Д. Волкогонова, О.Т.Зуб. - М.: ІД «Форум»: ИНФРА-М, 2007.
2. Дячун О.В. Організація, нормування та оплата праці: навч. посібник / О.В.Дячун / Львів, 2001. – 220 с.
3. Зайцев Л.Г. Стратегічний менеджмент: підручник / Л.Г. Зайцев, М.І. Соколова. - М.: Економист, 2007.

Дзюрдзевич Лілія Ярославівна

студентка напряму підготовки 6.030601 «Менеджмент» економічного факультету

Подільського державного аграрно-технічного університету,

м. Кам'янець-Подільський

Науковий керівник: к.е.н. доцент Кучер О.В.

ВИМОГИ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МЕНЕДЖЕРА

Для правильної, раціональної й ефективної організації праці, менеджер незалежно від організації, у якій він працює, повинен бути професійно компетентним, має мати відповідні психологічні та професійні навички, відповідати визначеним кваліфікаційним вимогам.

До менеджера передусім пред'являються вимоги високого професіоналізму й компетентності. Він повинен поєднувати риси висококваліфікованого фахівця, що володіє технічними та економічними знаннями, та організатора виробництва, який виконує адміністративні функції. За умов переходу до ринкової економіки необхідно змінити